

САМУЕЛ КОЛРИДЖ
ИЗ „БАЛАДА ЗА СТАРИЯ
МОРЯК“

Превод от английски: Атанас Далчев, Александър Муратов, —

chitanka.info

Бях сторил пъклена постъпка аз
и зло тя нам ще навлече:
твърдяха, че съм птицата, убил,
вестителка на ветрове.
„Нещастнико, ти птицата уби,
вестителка на ветровете!“

Ни тъмно, ни червено, с лик на бог
сияйно Слънцето, изгря:
те рекоха: Ти птицата уби,
която носеше мъгла.
Такива птици заслужават смърт,
които носят ни мъгла.

Ветрец и пяна, волната бразда
зад нас се точеше една;
и ние първи влязохме в това
море на вечна тишина.

Ветрецът спря, видяхме скръбни как
увисват нашите платна.
Говорехме си, за да нарушим
загадъчната тишина.

В бакъреното пламнало небе
над мачтата по пладне сам
висеше слънчевият кървав диск,
от месеца не по-голям.

Без вятър корабът ни дни и дни
стоеше като прикован,
подобно нарисуван ветроход
въз нарисуван океан.

Вода, вода, отвсякъде вода,

*дъските пукат се от пек.
Вода, вода, отвсякъде вода,
а жаден ще умре човек!*

*Морето гниеше. О, боже мой,
нима възможно е това?
Да, лазеха из калното море
от кал родени същества.*

*А нощем огньовете на смъртта
танцуваха във кръг, в зигзаг;
горяха с плам зелен и син вълни,
подобно лампите на маг.*

*Кой дух ни мъчеше, един от нас
можа в съня си да прозре:
той от страната на мъгли и сняг
следил ни беше по море.*

*От страшна жажда нашият език
до корен беше изсушен,
а в гърлото ни глъхнеше гласът,
от сажди сякаш задушен.*

*Ах! Ден проклет! С каква злина
ме гледаха и стар, и млад!
Те Албатроса мъртъв вместо кръст
провесиха на моя врат.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.